YIL 3
66
20 Kasım 1978
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Türkiye-Romanya Ekonomik İşbirliği Anlaşması İmzalandı

Romanya Ülkemizde Petrol Rafinerisi Kuracak

Başbakan Ecevit, ön anlaşması daha önce Türkiye'de imzalanmış olan Türkiye - Romanya ekonomik işbirliği anlaşmasının ayrıntılarını görüşmek ve karara bağlamak için geçen hafta Romanya'yı ziyaret etti. Ziyaretin olumlu sonuçlandığı ve Romanya'nın Türkiye'ye ekonomik yardımda bulunacağı açıklandı.

Yapılan anlaşmaya göre, Romanya Orta Anadolu'da bir petrol rafinerisi yapacak, Türkiye'ye 20 adet petrol sondaj kulesi verecek, Sivas'daki Vagon yapım tesislerinin genişletilmesine yardımcı olacak. Ortak kara taşımacılığı ve karşılıklı turist alışverişi yapılması da varılan anlaşmada yer alıyor. Bütün bunlara ek olarak iki ülke, Balkanlar'ın bir barış bölgesi haline getirilmesi için üzerlerine düşeni yapacaklar. Bütün bunların ekonomik açıdan Türkiye'ye oldukça önemli yardımlar yapılacağı anlamına geliyor.

Ecevit ve Romanya başbakanı Manescu Rafineri tesislerinin bir maketini incelerken

Emperyalizme bağımlı Türkiye ekonomisi son yıllarda tam bir çıkmaza sürüklenmiş bulunuyor. En yetkili ağızlar bunu defalarca açıkladılar. Halkımız, bu açıklamalara bakmaksızın bunu kendi hayatında görüyor.

Türkiye'nin batı dünyasından alabilecekleri sınırlıdır. Çünkü onlara verebilecekleri sınırlıdır. Batılı «dostları» Türkiye'yi yıllardan beri sömürdüler. Sömürmeye devam ediyorlar. Ama artık Türkiye borç kaldıramıyacak bir duruma düşürüldü.

Halbuki dünyada daha adil ekonomik ilişkiler mümkündür. Sosyalist ülkelerle ve emperyalizmden bağlarını koparmış halklarla yapılacak ekonomik ve ticari ilişkilerin, Türkiye için yararlı olacağı çok kere dile getirilmiştir. Ancak Türkiye'de hükümetler bu yolda adım atamamışlar, atmak niyetini göstermemişlerdir.

Ecevit hükümetinin bu yeni olanakları görmesi ve değerlendirmeye çalışması olumlu bir adımdır. Ama, batıya sadakat politikasıyla bu yolda nereye kadar gidileceği de şüphe götürür.

Bu nedenle artık, emperyalizmin ekonomik kıskacını kırmak, bunun için sosyalist ülkelerle samimi dostluk ve işbirliği bağları geliştirmek lazımdır. Romanya gezisi, bu yolda atılmış bir adım olarak halkımızın hayati çıkarlarına uygun düşüyor.

NATO Genel Sekreteri Türkiye'ye Niçin Geldi?

● NATO TÜRKİYE'Yİ SİLAH SANAYİİNE TEŞVİK EDİYOR

NATO Genel Sekreteri Joseph Luns Ankara'ya geldi. Hükümet yetkilileriyle görüşen Luns'dan önce de bir ABD askeri uzmanlar heyeti Ankara'ya gelmiş ve görüşmelerde bulunmuştu.

ABD'nin Türkiye'ye uzun süre uyguladığı askeri ambargo dolayısıyla Türk ordusunun silah ve denetim işleri büyük ölçüde aksamış ve ordunun «NATO'ya layık» gücü önemli zararlar görmüştü. Bunun yanında ve son yıllarda ABD, Türkiye'ye gerektiği kadar «yardım» edemiyor, kendi sıkıntıları yüzünden Türkiye ekonomisini de sıkıntılara sokuyordu.

Nitekim bu gelişmeler karşısında başbakan Ecevit Türkiye'nin sıkıntılarını dile getirerek başka dış yardım kaynakları arayacağımızı ima etmişti.

NATO'cular özellikle Türkiye ile sosyalist ülkeler arasındaki dostluk ve işbirliğinin gelişmesinden endişe ediyorlar. Ama kendi ekonomik sıkıntıları ve açmazları yüzünden Türkiye'ye ekonomik «yardım» yapamadıkları için ve zaten buna niyetli olmadıkları için, yeni gelişmeleri engellemeye de güçleri yetmiyor.

Şimdi ABD ve NATO, Türkiye'ye yeni bir umut şırınga etmeye çalışıyorlar. Veremedikleri silah yardımlarını, eğer Türkiye bu silahları yapma girişiminde bulunursa, teknik yardım şeklinde yapacaklar. «Siz yapın biz yardım edelim» diyorlar.

Türkiye'de silâh tüccarlığına iştahı kabaran patronlar da az değil. Böyle bir «yardımı» ellerini oğuşturup bekliyen sermaye sahipleri çok. Luns da onların gönlünü hoş tutmaya ve NATO'nun zayıflamaya yüz tutan güney kanadına göz kulak olmaya geldi. Ama çok geç! Çünkü zayıflayan, sadece NATO'nun güney kanadı değil, emperyalizmin ve militarizmin dünyadaki etkisidir. NATO artık bir saldırı örgütü olmaktan, ABD emperyalizminin umut karakolu olmaya doğru geriliyor.

DİSK Temsilciler Meclisi Toplanıyor

DİSK

DİSK Somut Adımlar Atmak Zorundadır

DİSK Temsilciler Meclisi 19 Kasım Pazar günü Ankara'da toplanacaktır. Temsilciler meclisi toplantısında DİSK'in daha önce başkanlar konseyinde aldığı kararlar gözden geçirilecek ve temsilcilerin görüşleri alınacaktır. Temsilciler meclisi toplantısından sonra DİSK'in diğer demokratik örgütlerle ilişkiye geçmesi beklenmektedir.

DİSK 6. Kongresi'nde faşizme karşı güçbirliği ve CEPHE çalışmalarına aktif olarak katılma kararı alınmıştı. Bu konuda bir yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen, antifaşist cephe konusunda DİSK'in her hangi bir somut adımına rastlanmamıştır. Her ne kadar DİSK yöneticileri, demokrasi güçlerinin birliği için çaba gösterdiklerini ve göstereceklerini açıklamışlarsa da artık bunların açıklama ve karar olmaktan çıkarılıp işe dönüştürülmesinin zamanı geçmektedir.

Bugün ülkemizde faşizme karşı olan herkesin birlik isteği vardır. Faşist tehlikeye karşı güçlü ve kalıcı bir birlik oluşturabilmek için, başta sosyalist partiler olmak üzere, bütün demokratik örgütlerin ve antifaşist kuruluşların bir araya gelmesi gerekmektedir. DİSK bu girişimlere yardımcı olabilir, 6. Kongre kararlarının uygulanması için çaba gösterebilir.

TÜRK İŞ'e yapılan faşizme karşı birlik çağrısı, TÜRK-İŞ'in yokuşa sürmesi ve AP-CHP koalisyonu önermesi karşısında şimdilik hükmünü yitirmiştir. Bu günden sonra asıl görev, gerçek anti-faşist siyasal ve demokratik kuruluşların birliğini sağlamaktır. Her geçen zaman faşistlere ve gericilere yaradı. Artık, demokrasiye kasdetmek istiyenlerin oyunlarına fırsat vermemek, ve bunun için somut adımlar atmak gerek. DİSK bu adımların atılmasında önemli görevler yüklenebilir ve yüklenmelidir. Bu da, laf yapmakla değil ,elle tutulur işler yapmakla mümkün olacaktır.

gerçek durum

Bu Gemiler Barış ve Dostluk Gemileridir

Geçtiğimiz hafta Sovyet gemilerinin ve Karadeniz Filosu Komutanı'nın İstanbul'u ziyareti gerek yumuşama süreci bakımından, gerekse bölge ve dünya barışı açısından yeni ve önemli bir gelişme oldu.

Sovyet donanmasına mensup gemiler 1938'den beri 40 yıl içinde ilk kez ülkemize gelmektedir. Sovyet konukların gelmesi karşısında barış ve sosyalizm düşmanı duyguları azan Maocular, faşistler ve diğer gerici güçler yaygarayı kopardılar. Bu karşı-devrimciler Sovyet gemilerini 6.cı Filo'ya benzetmek riyakârlığına başvurdular.

Oysa ülkemizi ziyaret eden Sovyet konukları, dünyada barışın öncüsü ve baş savunucusu bir ülkeden gelmektedirler. Bu ziyaret Amerikan 6.cı filosunun saldırgan amaçlarına tümüyle zıttır.

Sovyetler Birliği, ABD emperyalizmine karşı yumuşama politikasını dayatmıştır; barış ve silahsızlanma konusunda olağanüstü çabalar harcamaktadır. Bunu artık bütün dünya öğrenmiştir. Türkiye'de ise MHP genel başkanı Türkeş'den, TİKP genel başkanı Perinçek'e, Ülkücü Gençlik Derneğinden (ÜGD), Maocu DGB'ye kadar tüm halk düşmanları yalan, iftira ve demagojilerle Sovyetler Birliği'ni karalamaya kalkışmışlardır. Maocu TİKP'liler ve onların DGB'li hempaları Sovyet Konsolosluğuna saldıracak kadar işi ileri götürmüşlerdir.

Evet beyler, sizin ve sizin gibilerin tüm karşıdevrimci azgınlığına rağmen açıkça söylüyoruz ki, bu gelen gemiler barış, dostluk ve iyi niyet gemileridir. Amerikan emperyalizminin, onun kanlı örgütü CİA'nın emrinde olan sizler ise, bölgede ve dünyada güçlenen barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme ve sosyalizm mücadelesi karşısında kendi çukurunuzda boğulacaksınız.

Buna karşılık, ülkemizin sosyalist ülkelerle ilişkileri gelişecek, devrimci ve barışsever güçlerimizin size ve suç ortağınız tüm Amerikan uşaklarına, bütün savaş kışkırtıcılarına karşı mücadelesi nihai zafere dek sürecektir.

Düşen ABD Uçağı Üslerin Saldırı Amacıyla Kullanıldığını Kanıtladı

Adana'nın İncirlik üssünden kalkan bir fantom uçağı denize düştü. Pilotlardan birisi öldü, diğeri kurtuldu.

Bilindiği gibi İncirlik, Ambargo'nun kalkmasından sonra açılan Amerikan üslerinden birisi. Ve üsler açılırken bunların savaş ve saldırı amacıyla değil, gözetleme ve dinleme işleri için kullanılacağı söylenmişti. Peki şimdi soruyoruz: Fantom uçağı gözetleme üssünde ne arıyor?

Fantom, bilindiği gibi ABD emperyalizminin kullandığı en etkili saldırı uçaklarından birisidir.

Haberi verenler, düşen uçağın NATO'ya bağlı olduğunu söylüyorlar. Türkiye NATO'nun üyesi olduğu için olaya kılıf bulmaya çalışıyorlar. Buna kim inanır? İncirlik NATO üssü değil, Amerikan üssüdür. Hani bir zamanlar Sovyetler Birliği üzerinde casusluk uçuşu yaparken düşürülen U-2 uçağının kalktığı üstür. Ve yine bir zamanlar G. Kurmay Başkanının dahi girmesine izin verilmeyen üs, İncirlik'tir. İncirlik, CİA'nın kontrolünde tam bir casusluk ve saldırı merkezidir.

Amerikan uçağının düşmesi, emperyalizmin, topraklarımızı, nasıl saldırı üssü olarak kullanmaya devam ettiğinin kanıtıdır. Ve üsleri açarak halkımızı bekleyen tehlikeye alet olan Hükümet büyük vebal altındadır.

Hükümet Fiyat Artışlarıyla Başedemiyor

● FİYAT ARTIŞLARI DIŞA BAĞIMLI EKONOMİNİN HASTALIĞIDIR

Türkiye fiyat artışları bakımından dünyanın başta gelen ülkeleri arasında yer alıyor. Ecevit hükümeti işbaşına geldiğinde fiyat artışlarını durduracağını vaadetmişti. Ne fiyat artışları durdu, ne de emekçilere yeni ekonomik haklar sağlanabildi. Tam tersine hükümet, MC'den devraldığı dışa bağımlı ekonomi siyasetini değiştirmek için hiç bir çaba göstermedi ve bütün sıkıntıları emekçilerin omuzlarına bindirme politikasını devam ettirdi. IMF borç vereceğim dedi fiyatları artırdı. Patronlar, döviz kıtlığı var dediler mallarına zam yaptılar, bütün bunlara ses çıkarmıyan hükümet de, bütçe açığı var dedi, devletin mallarına zam yaptı. Geçen hafta alkollü içkilere % 40 - % 60 arasında zamlar yapıldı.

Sadece 1978 yılının son dokuz ayında gıda maddelerindeki fiyat artışları % 37.6 yı, sanayi mamülleri ve yarı mamüllerde % 53.3 ü, toptan eşya fiyatları ise % 40 ı aştı.

Bunca fiyat artışına karşılık emekçilerin durumu nedir?

Hükümet işçilerin ücret artışlarını dondurmak için TÜRK-İŞ'le Toplumsal Anlaşma imzaladı. Memur maaşlarına, su fiyatlarındaki artışı bile karşılamıyacak «zamlar» yapmakla övündü. 500 lira aile yardımı yaparak emekçileri dertlerine deva olacağını sandı.

Fiyat artışlarından istifçiler ve patronlar yüksek kârlar sağlarken, emekçilerin beli bükülüyor. Hükümet artık emekçilerin taleplerine eğilmeli, fiyat artışlarının üzerine gitmeli, ücretlerin artırılması için samimi davranıp ciddi tedbirler almalıdır.

OECD Raporuna Göre Türkiye'de Fiyatlar Bir Yılda Yüz de 60 Artmış

Türkiye OECD (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü) ülkeleri içinde hayat pahalılığının en çok arttığı ülke olmaya devam ediyor. Örgütün açıkladığı rakamlara göre son bir yıl içinde Türkiye'de fiyatlar % 67.2 artmış. Aynı dönemde fiyatların artış miktarı Portekiz'de 28.8, İtalya'da 11.5, Yunanistan'da ise % 7.1 artmıştır.

Buna mukabil Türkiye ile aynı Ekonomik İşbirliği örgütü içinde bulunan gelişmiş kapitalist ülkelerden Batı Almanya'da % 2.2, bir fiyat artışı olmuştur. Diğer bazı ülkelerde fiyatlardaki artış oranları şöyledir:

Lüksemburg % 3.2, Avusturya 3.4, Japonya 3.4, İsviçre % 0.8.

İş Bulma Kurumu Önünde 560 Bin Kişi İş Bekliyor

İş Bulma Kurumu önünde bekleşenler.

● İŞ İÇİN MÜRACAAT EDENLER BIR YILDA 350 BIN ARTTI

İş ve İşçi Bulma Kurumuna iş bulma umuduyla başvuranların sayısının 560 bine ulaştığı öğrenilmiştir. 1977 yılında aynı kuruma başvuranların sayısının 210 bin olduğu düşünülecek olursa bir yıl içinde kapıya dizilenlerin ne kadar çoğaldığı görülebilir. Aslında işçi bulma kurumuna başvuranlar ülkemizdeki işsizlerin sayısını göstermemektedir. Aslında sayıları milyonları aşan işsizlerin ya işçi bulma kurumundan haberleri bile yoktur, ya da bu kurumun kendilerine iş temin edebileceği hayalleri çoktan yıkılmıştır.

Ülkemizde hiçbir işi olmayanların yanısıra gizli işsiz denilen kişilerin sayısıda korkunç bir düzeydedir. Seyyar satıcılık, ayakkabı boyacıları, bütün gün çalışıpta hiçbir şey üretmeyen ve ancak kıt kanaat nafaka temin eden yığınlar gizli işsizler ordusunu oluşturuyor.

Mersin Belediyesi İşçileri Soruyor:

DİSK, yetkililerine Genel-İş yetkililerine soruyoruz, Genel-İş Mersin şubesi işçi sendikası mıdır? İşveren sendikası mıdır?

Gerçek Mersin muhabiri Belediye işçileri ile sendikal ve genel ekonomik demokratik konularda bir sohbet yapmıştır. Belediye işçileri Gerçek muhabirine özet olarak şunları söylemişlerdir.

«Belediyemizde DİSK'e bağlı Genel-İş sendikası yetkilidir. Sendika yönetimi sağ sosyal demokratlardan oluşmakta gericiliğe karşı olsun genel ekonomik demokratik haklar için olsun tutarlı mücadele yürütmemektedir. 9 aydan beri devam etmekte olan toplu-sözleşme görüşmeleri halen sonuçlanmamıştır. Bu arada sendika yöneticileri tarafından Ağustos ayında bir açıklama yapılarak birinci yıl için 80 TL. ikinci yıl için 120 TL. anlaşıldığı bildirilmiştir. Birinci yıl için verilen 80 TL. toplu sözleşme görüşmelerinden 6 ay sonra yürürlüğe girmiştir. Daha sonra sendika yöneticilerine sorulduğunda halen toplu-iş sözleşmesi taslağı üzerinde anlaşılmadığı bildirilmiştir. Ve 3 aydan beride yok şu madde üzerinde anlaşılmadı yok bu madde üzerinde anlaşılmadı şeklinde ertelemeler sürüp gitmektedir. İkinci yıl için vadedilen 120 TL. verilip verilmeyeceğide kesin değildir.

İşin garip yanı ise DİSK'e bağlı hiçbir sendikada görülmeyecek şekilde sendika yöneticilerinin tümünün müdür ve müdür muavini gibi işveren vekilliklerinde bulunmasıdır. Örnek vermek için söyleyelim: Sendika başkanı Nusret Kendirci Belediye meclis üyesi, CHP merkez delegesi, Genel-İş bölge temsilcisi Mersin İdman Yurdu yönetim kurulu üyesi ve sendika ikinci başkanı Ethem Karakoyak Makina İkmal müdür muavini, Genel-İş bölge temsilcisidir. Diğer sendika yöneticileri ise müdür muavini veya müdürdür. Bu durum ise işçilere «öz yönetim» yahutta «işçilerin yönetime gelmesi» şeklinde empoze edilmeye çalışılmaktadır. Sendika yönetimi bu durumu ile işvereninin katıksız savunucusu ve temsilcisi durumundadır.

Sendika yönetimi işverene ve kendilerine karşı yapılan eleştirilere karşı müthiş bir hınç duymakta ve bu eleştirileri getiren ilerici ve devrimci işçilere karşı baskı uygulamakta işlerine son vermektedir. En son olarak iki işyeri temsilcisi —Ömer Bostancı, Neşat Şahin— işyeri disiplin kurulu tarafından tazminatsız olarak işten çıkarılmışlardır. Hemide öyle bir disiplin kurulu ki çoğunluğu işveren temsilcilerinden oluşmakta. —Tabi bu arada belirtmek gerekir ki sendika adına katılanların tümü de özünde işveren temsilcisidirler—, bu konumu ile anti-demokratik bir görünüm arzetmektedir.

Öte yandan toplusözleşmeyle elde edilen birçok ekonomik demokratik haklar verilmemiş, verilenler ise en ucuzundan ve kalitesizinden olmuştur. Örneğin: 1 yıl önce verilmesi gerekli olan kışlık elbiseler verilmemiş ve geçen yazın «elbiseleri» ise kasım ayında verilmiştir.

Daha önceki toplu-sözleşmeden elde edilmiş olan ekonomik-demokratik haklar işveren tarafından yavaş yavaş gasbedilmekte ve sendika yönetimi tarafından buna göz yumulmaktadır. Daha açıkçası işbirliği yapmaktadır. Örnek verecek olursak: Daha önceden alınmış bir ekonomik hak olan iş riski (4-8 TL. arasında) kaldırılmıştır. Ayrıca resmi tatil günleri sayılan Cumartesi, Pazar ve Bayram günleri çalışmakta olan işçilere yüzde 150 mesai verilmekte idi. Şimdi ise mesai kaldırılarak hariçten çalıştığın gün yerine izin verilmektedir. Böylece işveren düşük ücretle çok iş yaptırabilmektedir. Diğer taraftan söylenmesi uzun zaman alacak olan birçok haklar verilmemiş, bazıları ise sözde «verilmiştir».

İşçilerin 4 ayda bir işyerleri değiştirilerek birbirine kaynaşması engellenmekte ve böylece sendika yönetimine karşı olan muhalefet pasifleştirilmektedir. Sendika yöneticilerinin gözü önünde işveren vekili tarafından işçi dövülmekte sendikacılar ise durumu görmezlikten gelmektedirler.

DİSK'in ilkelerinden ve sınıf sendikacılığının temel taşlarından olan işçilerin sendikal ve siyasi eğitimi yapılmamaktadır. Son zamanlarda çıkan (henüz iki sayı çıktı) sendika bülteni ise eğitim ve haber aracı görevini sürdürmekten hayli uzaktır ve birçok yanlış anlayışlarıda içinde taşımaktadır. Örneğin bültenin eğitimle ilgili bölümünde şöyle denmektedir: «Türkiye'de bugün işçi sınıfı ve burjuvazi vardır. Fakat Türkiye kapitalist bir ülke değildir.» Yazının devamında ise Türkiye'de ağaların egemen olduğu söylenmektedir. Bilindiği gibi bu tür bir görüşü yalnız Maocu bazı gruplar getirmektedir ve DİSK'in Maoculuğa karşı tavrı açıktır. Sendika bültenini çıkaran kişi sendika dışından biridir. Ayrıca bu kişi işverenle çok yakın ilişki içerisindedir. Burada açıkça görülmektedir ki eğitim konusuna yaklaşım ciddiyetten uzaktır. Ve sadece bir formaliteyi yerine getirme anlamındadır. Oysa işçi sınıfının formalite eğitime ihtiyacı yoktur. Onun ihtiyaç duyduğu eğitim bilimsel sosyalist eğitimdir.

Biz Mersin belediyesi işçileri olarak DİSK ve Genel-İş yetkililerini uyarıyoruz. Bu durumun önüne geçilsin. DİSK'in ve sınıf sendikacılığının vazgeçilmez ilkesi olan «Tabanın Söz ve Karar sahibi olması» hayata geçirilsin.

Tercüman Yazarı Amerikancılıkta Rekor Kırıyor

Okuyucumuz hatırlayacaktır, Tercüman Gazetesi'nin azılı demokrasi ve sosyalizm düşmanı yazarlarından Rauf Tamer'in, CHP'yi, faşist MHP'nin terörü ile tehdit eden bir yazısını ele almış ve yazarın faşist diktatörlüğe nasıl çağrı çıkardığını göstermiştik. Şimdi de aynı halk düşmanı yazar, Sovyet gemilerinin ziyaretini vesile ederek Amerikan uşaklığına hız vermektedir.

16 Kasım tarihli Tercüman'da Rauf Tamer şöyle yakınmaktadır:

«Kırk yıl sonra yine orak-çekiçli bayrakları göreceğiz... Ne gam?»

Tamer'in burada kastı 1938'den bu yana ilk defa Sovyet gemilerinin İstanbul'a gelmesi. Yani 1938'den 1978'e kadarki süre içinde ülkemize Sovyet gemisi gelmediği için Rauf Tamer memnunmuş. Şimdi ise Sovyet gemilerinin ziyareti karşısında yaygarayı kopartıyor ve bunu çok kötü bir olay olarak gösteriyor. Tabii bunu yaparken 1938'lerin bağımsız Türkiye'sine de dil uzatıyor. 1938 öncesi ve bugün, Tamer'e göre kötü dönemler aradan geçen 40 yıl ise «orak-çekiçli bayrak» gelmediği için çok iyi! Neden? Çünkü bu dönem boyunca İstanbul limanından -vè ötekilerden- Amerikan bayrağı hemen hiç eksik olmadı! Ülkenin bağımsızlığının bu kadar açık bir şekilde horlanması, hele Atatürk dönemi bağımsızlığının böylesine aşağılanması emperyalist uşaklığının en hayasız örneğidir.

Tercüman yazarı Amerikancılıkta öyle ileri gidiyor ki mizahın sınırlarını bile zorluyor. Sovyetler Birliği ile ilişkilerin gösterdiği son gelişmelerden hazzetmediği için şöyle diyor:

«Amerikan salatasının ismi birdenbire Rus salatasına dönmüştür yine...»

Dünyanın her yerinde -Amerika da dahil- «Rus salatası»nın ismi *Rus salatası*'dır. Ve Sovyetler Birliği'nde sosyalizm yokken de Rusya'da Rus salatası vardı. Ancak bizim burjuvazi öylesine kişiliksiz ve yoz, öylesine ödlektir ki İkinci Dünya Savaşı sonrasında hız verilen soğuk savaşta «Rus» kelimesinin sosyalizmi hatırlatacağını düşünerek, Rus salatasını «Amerikan salatası»na çevirivermiştir .Aynen 1 Mayısı «Bahar Bayramı» yapması gibi! Hatta ondan da çok daha zavallıca ve uşakça! Çünkü yeni kapılanılan efendi Amerika olduğu için söz gelimi «Fransız salatası» denmemiştir de «Amerikan salatası»! Tabii bu kadar aşağılık uşaklara ABD emperyalistleri bile iyi gözle bakmamıştır, orası ayrı!

Şimdi Rauf Tamer «efendi» yeniden orak çekiçli bayraklar görmekten yakındığı gibi, Rus salatasina da Amerikan salatası denmeyip «yine» *Rus salatası* denmesinden şikayet ediyor! Amerikan uşaklığının bu kadar seviyesizine, «kuçu kuçu»luğun bu kadarına pes doğrusu!

Gerçek

Avukat Necla Fertan'la Görüştü

Gaye Halkın Özgürlüklerini Kısıtlamaktır

Soru — Ecevit hükümetinin «şiddet eylemlerine karşı tedbir» adı altında Parlamentodan çıkarmak istediği yeni yasa tasarılarını halkımızın demokratik hakları ve özgürlükler açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

● Anarşi ve Tedhiş konusunda iktidarlar bütün kusurları yasalarda ve yargı sisteminde aramayı adet edindiler. Ve çareyide bu yolda arıyorlar. MC hükümeti güvenlik mahkemelerini çare olarak önerdi. Ecevit hükümeti yargı sistemini değiştirmek ve birçok yasalarda değişiklik yapmak istiyor. Örneğin, Ceza kanunu, Ceza muhakemeleri usulü kanunu, polis vazife ve selahiyet kanunu vs. değiştirilmek isteniyor.

Bu değişiklik teklifleri hep «anarşiye karşı çare» geçerli bahanesi adı altında yapılıyor. Oysa tedhişçilikle mücadelede etkin olmanın yolu, halk kitlelerini ve bütün demokratik kuruluşları harekete geçirmektedir. Özgürlüklerin ve demokrasinin sınırları genişletip halkın mücadele en geniş biçimde katılımını sağlamakla mümkündür.

Yapılmak istenen değişikliklerle tam tersine halk kitlelerinin eylemsel demokratik katılımına engeller çıkarmak istenmektedir. Gaye demokrasinin sınırlarını daraltmak ve halkın özgürlüklerini kısıtlamaktır.

Soru — Özel olarak, Dernekler Yasasında yapılmak istenen değişiklik hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu değişikliğin hedefi sizce nedir?

● Dernekler yasasında değişiklik yapılmak istendiğini basından öğrendim. Yapılmak istenen değişiklik önerilerini bilmeden bu hususta düşünce belirtmek mümkün değil. Ancak bu arada şu noktayı belirtmek isterim: 1630 sayılı dernekler yasası 12 Mart döneminde çıkarılmıştır ve yasada pek çok anti-demokratik hüküm vardır. Yasadan bu hükümlerin derhal çıkarılması gereklidir. Yasa bu açıdan değil de basında yansıdığı gibi «amaç dışı faaliyet» gösteren derneklerin kapatılmasının kolaylaştırılması açısından ele alınıyorsa «amaç dışı faaliyet»leri önleme adı altında derneklerin anayasal haklarının kısıtlanması gibi çok sakıncalı ve kaygı verici bir yola gidildiği kanısındayım.

Soru — Faşist saldırı ve komplolara karşı etkin bir mücadele verebilmek ve bunda başarılı olabilmek için sizce ne yapılmalıdır?

● Anarşinin başlıca kaynaklarından biri devlet içine girmiş karanlık güçlerdir. Hükümetin cesaretle bu kaynağa inmesi gerekir. Kararsız tutum bu güçleri daha da kuvvetlendirmede ve anarşi büyük boyutlara ulaşabilmektedir.

Hükümetin haber alma örgütleri zayıftır. Daha doğru bir deyişle haber alma örgütleri üzerindeki otoritesi zayıftır. Bu örgütlerin durumu ve hükümetle olan ilişkileri gözden geçirilip gayelerine uygun çalışma içine sokulmalıdır. Ve en mühimi geniş halk kitlelerinin, bütün kitle örgütlerinin başta işçi sendikaları olmak üzere tüm güçleri ile bu mücadelede yerlerini almaları sağlanmalıdır. Ancak bu sonuca yapılmak istenen kanun değişiklikleri ile demokrasinin ve özgürlüklerin sınırlarını daraltmakla v a r ı l a maz. Tam tersine demokrasinin ve özgürlüklerin sınırlarının genişletilmesiyle mümkündür.

«Halk katkısı» yakın geçmişte olduğu gibi sayın muhbir vatandaş yaratmak da değildir. Kitlelerin eylemsel demokratik katılımının sağlanmasıdır. Ne yazık ki yapılmak istenen yasa değişiklikleri karşısında hükümetin meseleye hâlâ sağlıklı bir yaklaşım içinde olmadığı anlaşılmaktadır.

Akın Giyim Sanayii İşçileri Sesleniyor:

Kanunsuz Lokavt Haklı Mücadelemizi Durduramaz!

● AKIN GİYİM SANAYİİ İŞVERENİ İŞÇİLERİN SENDİKALAŞMASI ÜZERİNE LOKAVT UYGULADI

Türkiye'de giyim sanayii işçilerinin dertleri savmakla bitmez. Giyim işçileri sigortasız, sendikasız olarak çalıştırılır ve hiç bir güvenceleri yoktur. İşveren canı isterse işçileri sokağa atar. Ancak, şimdiye kadar örgütsüz bırakılan, gaddarca sömürülen giyim işçileri sömürüye karşı giderek etkinleşen bir mücadele sürdürüyorlar. İşte Akın giyim sanayii işçilerinin direnişi.

Akın Giyim Sanayii işvereni Akın Değerli, eski sıkıyönetim savcısı Yaşar Değerli'nin kardeşi, işçi kıyımlarıyla büyük ün yapmış UFİ mağazası işvereni ile de akrabadır. Akın Değerli ve perde arkası UFİ işverenleri sürdürdükleri sömürüyle servetlerine servet katmaktadırlar.

Akın giyim sanayiinde çalışan işçiler sigortasız çalışırlar. İşten kovulmak için «sigorta yapın», demek yeterlidir. Patron Akın Değerli işçilere köle gözüyle bakmakta, kendisine haber vermeden iş yapanların kendi işyerinde barınamıyacağını, başka işyerlerinde de barınma olanaklarının olmadığını söyleyerek tehditler savurmaktadır.

Patronun gaddarca sömürüsüne, tüm tehditlerine rağmen Akın sanayii işçileri sabırlı ve kararlı çalışmaları sonunda elele vererek TÖBGİS sendikasına üye olmuşlardır. TÖBGİS gerekli yasal işlemleri başlatarak, işverenin «işyerimde sendikanın üyesi yoktur», itirazlarına rağmen İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğünden 5 Ekim 1978'de sözleşme yapma yetkisini almıştır. Bunun üzerine işyerine hiç bir sendikanın girmeyeceğini övünçle söyleyen işveren küplere binmiştir. Akın Değerli, işyerine gangster kılıklı silâhlı kiralık adamlarını getirerek işçilere gözdağı vermek istemiş, bunun etkili olmadığını görünce de bu defa işyerine noter getirerek tehditlerle işçileri sendikadan istifaya zorlamıştır. İşçilerin işverenin tüm baskılarına karşı ödün vermeden karşı koymaları sonunda nihayet işveren Lokavt uygulamasına başvurarak işçileri sokağa atmak istemiştir.

Ancak, Akın Giyim Sanayii işçileri işverenin bu kanunsuz uygulamaları karşısında hepbirlikte «İşverenin kanunsuz lokavtı, açlık ve işsizlik tehditleri bizleri haklı mücadelemizden döndüremiyecektir»! diye haykırmaktadırlar.

Gerçeğe mektup

Uzun zamandır gazetenizi yakından okuyorum. Başlarda CHP için biraz insafsız konuştuğunuzu zannediyordum. Fakat meydana gelen olaylar sizi haklı çıkardı. Gerçek gazetesi, gerçekleri bizden önce görüp doğruyu yazmış demek. Halk Partisinin hiçbir umutluk tarafı kalmamıştır. Bizim gözümüzü açtınız sağolasınız. Gazetenin ne kadar sattığını bilmem. Fakat isterimki benim gibi yoksul fakir herkes onu okusun gerçekleri gerçekten öğrensin. Çünkü gerçek gazetesi işçilerin, köylülerin ezilenlerin davasını yazıyor.

Gazeteniz yüzünden gözümü açan başka birşey maoculardır. Bizim köyde az biraz maocu vardı. Biz maocuları solcu devrimci halkçı zannediyorduk. Zaman geçti işin aslını astarını öğrendik. Sizin partililer gelip bize herşeyi anlattılar. Maocu köy gençlerini vazgeçirdik. Dediğim şuki gazetenizde maoculara az yer veriyorsunuz. Onların halka karşı olduğunu herkesin bilmesi lazım. Bunun çaresi gerçekte daha çok yazı yazmaktır. Maocuları halkımıza göstermektir, böyle köylü gençler varsa onları kurtarmaktır.

Biz köye Aydınlık gazetesini sokmuyoruz. Gerçek gazetesini okuyoruz. Aydınlık ülkücülerden mektup basmıştır. Faşist itleri adam yerine koyuyor. Onlarla birlikte Rusya'ya küfrediyordur. Sizden ricam maocuları ülkücüler gibi herkese anlatınız. Gerçekleri daha çok kimseye gösterin.

Sayın başkan Ahmet Kaçmaz'a köyümüzün selamlarını söyleyin. Dostlara selam edin.

Malazgirtten
Resul Dilan

Spormu Yoksa Ticaret mi?

Spor insan sağlığının vazgeçilmez araçlarından biridir. Ancak kapitalzim, insan sağlığının kendisini ticaret haline getirdiği gibi, bunun araçlarından biri olarak sporu da alınıp satılabilen, kâr getiren bir faaliyet haline getirmiştir. Böylece sömürü düzeni aynı zamanda sporu, kitleleri siyasetten uzak tutmanın bir vasıtası olarak da kullanmaktadır.

Sporun insani amaçlarla yapıldığı sosyalist ülkelerde insan sağlığının yanı sıra kardeşlik ve dostluk duygularının da bir ifadesi olarak futbol, bireysel bir çaba değil. kollektif ve sanatsal bir faaliyet olarak ele alınıp geliştiriliyor. Böylece orada takım tutan seyirciler yerine sporsever insanlar, güzel hareketleri ve başarıları alkışlamak için futbol maçlarına gidiyor.

Türkiye'de nasıl? Kapitalist dünyadaki gibi. İnsanların sağlık ihtiyaçları değil, patronların kâr ihtiyaçları yavaş yavaş öne çıkıyor. Şimdi de futbol kulüplerinin şirket haline getirilmesi için çalışmalar düşünülüyor.

Faşizm insanları sokaklarda, sömürü düzeni onların beyinlerini ve hayatı değiştirme iradelerini stadyumlarda katlediyor.

Demokratik Köylü Hareketinin Örgütlenme Sorunları Tartışılıyor

● KÖYLÜLÜK DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE YERİNİ ALACAKTIR

Emekçi köylülerimizin demokratik hareketinin gelişip serpilmesi, örgütlenip kırlarda kök salması, demokrasi mücadelesinde önemli bir adım olacaktır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin Ankara'da düzenlediği ve 18-19 Kasım tarihlerinde yapılan toplantıda emekçi köylülerin sorunları tartışıldı, demokratik köylü hareketinin örgütlenmesinin acil bir demokratik görev olduğu açıklandı.

Yapılan toplantıya Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden üretici köylüler katıldılar. Yerel ve genel sorunların dile getirildiği toplantıya örgütlenme konusunda çeşitli yazılı görüşler sunuldu ve tartışıldı. Tartışmaların ağırlığını köylülerin gittikçe yoksullaşmaları, artan hayat pahalılığı karşısında çektikleri sıkıntılar ve kooperatifleşme hareketinin bugünkü durumu konuları oluşturdu.

Toplantıda, çalışmaların sürdürülmesi ve köylü örgütlenmesine daha köklü çözümler getirilmesi kararı alındı.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Enver Sedat: «Sina'yı Kurtarmanın Ardında Değiliz, Barışın Ardındayız»

- MISIR İSRAİL GÖRÜŞMELERİ KESİLDİ
- CARTER «İNADI BIRAKIN» DİYOR
- SEDAT SİNA'YI BİLE BIRAKABİLECEĞİNİ İMA ETTİ

Anlaşma masasına oturan Mısır ve İsrail gerek birbirlerinden gerekse de patronları ABD'den birşeyler koparabilmek amacıyla görüşmelere ara vermişlerdir. Bilindiği gibi Mısır ABD'den 15 milyar dolar talep etmiştir. Mısır ayrı bir barış anlaşması imzalamasını mazur gösterebilecek bazı tavizler koparmaya çalışmakta ancak İsrail buna yanaşmamaktadır.

Görüşmelerin kesilmesi üzerine Carter tarafları «inadı bırakmaya» çağırmıştır. Aslında anlaşmanın nasıl olsa imzalanacağı bellidir. Anlaşmaya varma kararı daha önce yapılan Camp David toplantısında alınmıştır. Şimdi taraflar kendi lehlerine birkaç kıymık koparmaya uğraşmaktadırlar.

Görüşmelerin kesildiğini belirten Enver Sedat ise çok uzun bir yol alındığını, meselenin % 90'ının halledildiğini söylemiştir. Sina yarımadasındaki İsrail yerleşme merkezlerinin kaldırılmasını ve Sina'nın tümünün Mısır'a iade edilmesini İsrail benimsememektedir. Enver Sedat'ın son konuşması İsrail'in Sina üzerinde bazı talepleri olduğu kuşkusunu vermektedir. Enver Sedat şöyle demiştir: «... Sina yarımadası sürekli bir barışın yerini alamaz. Biz Sina yarımadasını kurtarmanın ardında değiliz. Biz barışın ardındayız...» Bu sözler Arap halklarının siyonizme karşı yürüttüğü ortak mücadeleye, Filistin halkına ihanet eden bir adamın ulaşacağı ihanet zirvesini göstermektedir. Sedat bu sözleriyle Sina'dan da taviz vermeye yatkın olduğunu belirtmiştir.

Alçaklar Halklara Zulm edenler, Sömürenler ve Bunları Destekleyenlerdir!

İran halklarının mücadelesi sürüyor. Dünyamızın en kanlı diktatörlerinden birinin uygulandığı tam teröre rağmen sürüyor. İşkence ve zulüm alanında en tecrübeli bir gizli polis örgütüne rağmen sürüyor. Sıkıyönetime rağmen sürüyor. Askeri yönetime, emperyalizmin işbirlikçilerini ayakta tutabilmek amacıyla çevirdiği binbir entrikaya rağmen sürüyor. Ve İran halkları özgürlük günleri, kardeşlik günleri, eşitlik günleri için hergün yüzlerce evladını tank paletlerinin, kızgın kurşunların önünde yitiriyor.

İran halkları, başka halkların ulusal bağımsızlık için, özgürlük ve sosyal kurtuluş için verdiği ve vermekte olduğu kahraman mücadeleye yeni örnekler katıyor. Bu destanı direniş karşısında İran'lı müstebit can çekişmeleri içinde son kozlarını oynuyor. Halkların mücadelesini yumuşatabilirim umuduyla feda etmekten çekinmediği en yakın adamlarının akibetine kendisinin de uğrayacağının korkusu içinde, gözlerine uyku girmiyor. Çünkü o biliyor ki, nasıl kendisi son çare olarak eski başbakanını, Savak şefini feda ettiyse, İranlı egemen sınıflar da, emperyalizm de kendisini feda edebilir.

En büyük korkuyu ise emperyalizm çekiyor. Şah'ı feda etse bile olayları kontrol altına alamamaktan, bunca yıldır batısını İsrail'le güvenlik altına aldığını sandığı Orta Doğu'nun doğusunu da İran'la güvenlik altına alma çabalarının boşa gideceğinden çekiniyor. Görülmemiş ölçülerde silahlandırdığı İran'daki gerici rejimin gerektiğinde bu silahları komşu ülkelerin halklarına karşı kullanacağını hesaplarken, silahların İran halklarının karşısında bile bir işe yaramadığını görüyor ve korkuyor. O kadar korkuyorki, emperyalizmin baş temsilcisi şirazeden çıkıp insanca bir yaşam için ölmekten çekinmeyen İran halklarına «alçaklar» diyebiliyor. Tarihte hiçbir devlet başkanı buna cesaret edememişti. Hiçbir devlet başkanı bir halka «alçak» diyememişti. ABD gibi geri zekalı kuklalarla başkanlık makamlarını doldurupta dev teröristlerin perde arkasına saklanmaya bile gerek duymadığı bir ülkenin başkanı bile böylesine bir cüreti şimdiye kadar kendinde bulamamıştı. Seçim kampanyalarında elinde bir sosisli sandiviçle halktan biriymiş gibi pozlar takınmaktan, aptal sırıtışlarla etrafı selamlamaktan başka bir yeteneği olmamasına gerek olmayan ABD başkanları, dev tekeller tarafından görevi bitince ya birkaç yağlı kurşunla defedilmiş ya da Nikson gibi rezil edilip bir kenara atıla gelmişlerdir.

Bu seferki Georgia'lı fıstık çiftçisi edepsizliğin zirvesine ulaşmış olmakla tarihe geçecektir.

Halklar kendilerini ezen müstebitleri, sömüren egemen sınıfları, onların arkasındaki emperyalizmi hergeçen gün daha iyi teşhis ediyor. Halklar ezenlerin alçak olduğunu biliyor. Sömürenlerin alçak olduğunu biliyor. Tüm alçakların aynı cephede yeraldığını da görüyor. Şili'deki halk hükümetini deviren, İran'daki Musaddık hükümetini yıkan, Endonezya'daki katliamı tezgahlıyan, tüm Asya, Afrika, Latin Amerika halklarını sömürüsü, baskısı altında tutan sisteme özgüdür alçaklık. Bu büyük alçaklığın içinde bir sürü de küçük alçak vardır. İşte Pinoşe, Şili diktatörü, işte İran Şahı ve işte halklara «alçak» demeye cüret eden adam.

İran'da özgürlükler için gencecik insanlar ölürken Şah 59. yaş gününü kutladı. Diktatörlüğün köhnemiş bedenleri 59 yıllık bir cesedin önünde eğilirken, soylu mücadelenin soylu insanları dimdik ayaktadırlar. Kim ki, tarihin akışı önünde tam 59 kez mezalime doğmuş, onun boğmaya çalıştığı umut çiçekleri ölümleriyle hazırlıyorlar milyonlara hayatı ve hayatın güzelliklerine kan lekesi düşürenlere de ölümü.

EĞİTİM KÖŞESİ

NATO Niçin Geriliyor?

1945 yıllarından sonra emperyalist ülkeler, başta ABD olmak üzere, sosyalist ülkeler topluluğuna karşı yoğun bir saldırı kampanyası başlattılar. Sosyalizmin ve Sovyetler Birliği'nin istilacı ve saldırgan olduğu yalanını yayarak kendi saldırganlık örgütleri NATO'nun kurulmasına meşruluk kisvesi geçirdiler.

NATO kurulduğundan buyana emperyalizmin askeri saldırganlık örgütü olarak organize edildi ve geliştirildi. Daha sonra Türkiye'nin de katıldığı bu örgüt dünyada barışın ve halkların güvenliğinin başlıca tehdit unsuru haline geldi. Akıl almaz bir silahlanma furyası ve ülkelerin iç işlerine karışma politikası, NATO'nun savaş kundakçısı girişimlerine eşlik etti.

NATO'nun gücü artıp saldırganlığı yaygınlaşırken, örgütün baş patronu Amerikan'ın da çıkarları öne geçti. Avrupa'yı «korumak» adı altında kurulan örgüt giderek ABD'nin çıkarlarının korunması için bir örgüt kimliğine büründü.

NATO'nun emperyalist saldırı amaçlarına hizmet eden bir örgüt olduğu, barış siyasetinin yaygınlaşıp kitleler arasında kök salmasından ve ABD emperyalizmini köşeye sıkıştırmasından sonra daha iyi anlaşıldı. Fransa ve Yunanistan NATO'nun askeri kanadından çekildiler. Sovyetler Birliği'nin barışçı politikasını gören diğer Avrupa ülkeleri NATO'ya fazla itibar etmiyorlar ve bugün NATO, ABD askerlerinin Avrupa'daki ve Akdeniz'deki varlığını örtbas etmek için kullanılan bir tül haline dönüştü.

Şimdilerde Türkiye'nin NATO'ya sadakatini bozacağına dair kuşkular uyanıyor. Aslında hükümetin NATO'dan çıkmaya niyeti yok ama ABD emperyalizminin de Türkiye'yi NATO içinde tutmaya yetecek gücü kalmamıştır. Örgüt Genel Sekreteri Türkiye'ye yine geldi. Güven vermeye ve zayıflayan halkaları onarmaya çalışacak.

Ama artık barış politikası karşısında NATO'nun da, emperyalizmin de pek bir şansı kalmamıştır. Barışı tehdit eden böyle bir saldırganlık paktında üye olmaya devam etmekte ısrar eden hükümet ayrıca bunun vebalini de üstlenmiş oluyor.

NATO'dan çıkılmalıdır. Halkımızın çıkarları bunu gerektiriyor.

Şili Halkının Mücadelesi Sürüyor

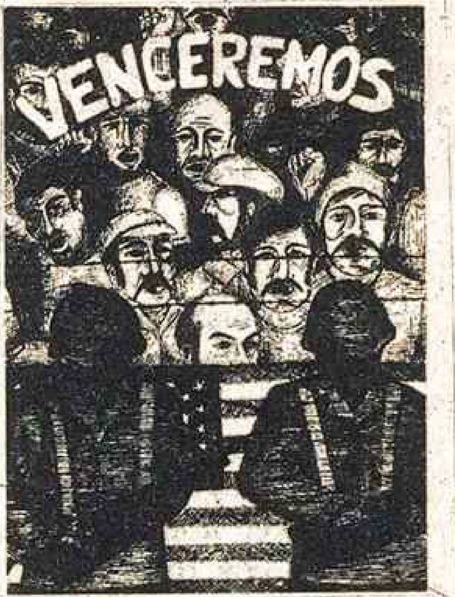
Maocular bakır alıyorlar, moral veriyorlar, ABD dolar veriyor, silah veriyor. Ama Şili'nin cellatlarını korumaya güçleri yetmiyor.

İspanya'da, 55 ülke temsilcisinin katıldığı, Şili Halkıyla Dayanışma toplantısı yapıldı.

Neden İspanya'da?

Daha dün orada da faşizm vardı. Ama yıkılıp gitti. Şimdi İspanya halkı özgürlüklerini korumaya ve geliştirmeye çalışıyor.

Faşizmin yıkılıp gittiği ülkede 55 halkın temsilcileri toplanıyorsa ve faşist bir rejimi lanetliyorsa bu, faşizmin kaçınılmaz akibetinin ne olduğunu gösterir.

Şili Halkı Haykırıyor : Zafer Bizimdir!

Artık dünyada faşizmin rahat nefes alması olanağı kalmamıştır. Çünkü özgürlükler için savaşanlar yalnız' kalmıyorlar, dünyanın bütün emekçilerinin yardım ve desteğini alıyorlar.

Batı Sahra'nın Geleceği Barış ve Özgürlüktür

Bir Polisaryo gerilla birliği yürüyüş halinde

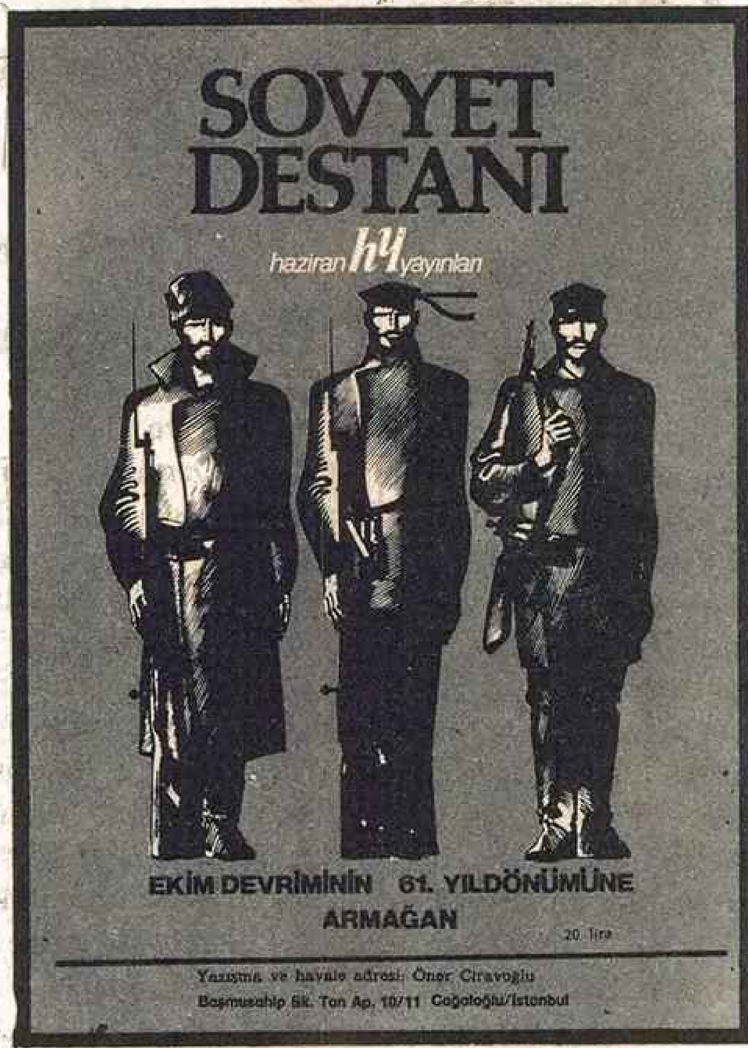
- POLİSARYO ÖRGÜTÜ CEZAYİRDE TOPLANTI DÜZENLEDİ

İspanya'nın eski yönetimiyle Fas Krallığı arasında pazarlığı yapılan ve ülkenin bir ucundan girenin «yürüdüğü kadar» sahip çıkmaya yeltendiği Batı Sahra'da halk, bu ilkel «ticarete »ve rezil işgale karşı en iyi cevabı, özgürlük savaşını başlatmakla verdi. O'nun haklı mücadelesi çok geçmeden bütün dünyada yankısını buldu. Halkın örgütlü gücü Polisario, gerici, işgalci amaçlara geçit vermiyeceğini gösterdi.

. Polisario örgütünün geçen hafta Cezayir'de yapılan son toplantısında, Batı Sahra halkının barış ve özgürlükten yana olduğu, bütün dünya halklarıyla dostluk ve dayanışma bağları kurmak istediği açıklandı.

Halklar bir bir barış saflarına geçiyorlar. Özgürlüğün tek bir güvencesi kalmıştır, o da barıştır. Bunu her geçen gün daha iyi anlıyorlar, barış güçleri büyüyor, özgürlükler genişliyor, kurtuluş mücadeleleri açılan bu yolda filizlenip boyveriyor.

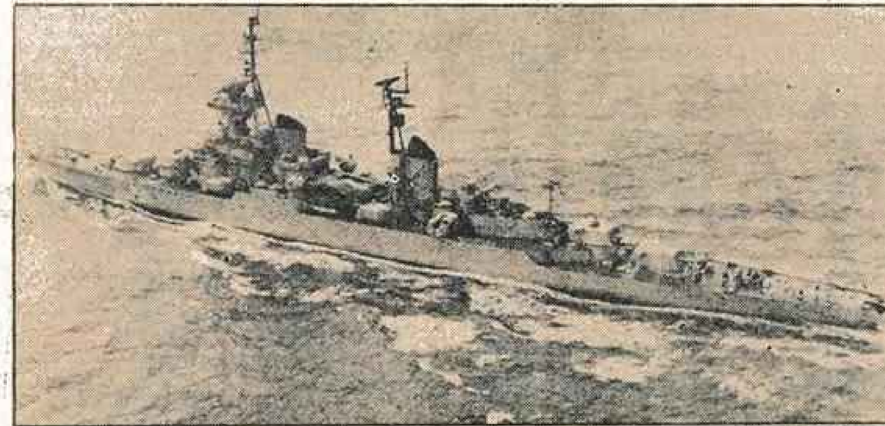
Batı Sahra halkının bu gerçeği görmesi için, gerçek dostlarını tanıması için fazla zamana ihtiyacı olmadı.

Sovyetler Birliği Donanması Türkiye'yi Ziyaret Ediyor

Cumhuriyetin başlangıcında atılmış dostluk adımlarının bugün gecikmiş olsa da geliştirilmesi, halkımızın çıkarına olduğu kadar bölgedeki ve dünyadaki bütün halkların yararınadır. Çünkü, Sosyalist komşumuzun askeri güçleri, 60 yıldan buyana, emperyalizmin saldırgan askeri güçlerine karşı dünya barışının ve halkların güvenliğinin teminatı olmuştur.

Adını Ekim Devriminin Önderlerinden alan Dzerzinski Kruvazörü

Bilindiği gibi bir zamanlar ABD emperyalizminin akdenizdeki saldırgan gücü 6. Filo bölgede önemli bir çıban başı olmuştu. İsrail - Arap savaşına olduğu kadar Akdeniz çevresindeki tüm ilerici hareketlere, emperyalizmin çıkarları adına müdahale eden bu filo, Sovyetler Birliği donanmasının Akdeniz'e gelmesiyle sinmek zorunda kalmıştır.

Emperyalizmin militarist güçleriyle sosyalist ülkelerin barışı korumayı amaçlayan askeri güçleri arasındaki büyük farkı çok iyi bilen halkımız, barıştan ve halkların özgürlüğünden yana olan sosyalist ülkelerle ülkemiz arasında daha sıkı bağların kurulmasından yanadır. Barış ve özgürlüklerin baş düşmanı olan emperyalizme karşı sosyalist ülkeler ailesinin elinde bulunan silahlı güçler caydırıcı bir rol oynuyor ve bugün bu sayede emperyalistleri barışa zorlamak mümkün olabiliyor.

1938 yılından buyana ilk defa bir Sovyet donanması Türkiye'yi ziyarete gelmiştir. Her iki ülke arasındaki iyi komşuluk ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi için atılan adımlardan biri olan bu ziyaretin ardından, Türkiye deniz kuvvetlerine bağlı gemiler de Sovyetler Birliğini ziyaret edecektir.

Sekiz Yabancı Bankaya Türkiye'de Çalışma İzni Verildi

- DÜNYANIN BÜYÜK BANKALARI TÜRKİYE'YE GELİYOR!
- DAHA ÇOK BANKA, DAHA ÇOK YARDIM DEĞİL SOYGUNDUR

Türkiye ekonomisi sıkıştıkça batıya açılıyor. Batıya açıldıkça sıkışıyor. Artık hükümet, bir dolar daha fazla alabilmek için dünyanın en büyük bankalarını Türkiye'de şube açmaya çağırıyor, çalışmalarına izin veriyor.

Daha çok yabancı sermayenin ve bankanın daha çok yardım olmadığını, bunun yabancıların Türkiye üzerindeki sömürülerini artırmak demek olduğunu bilmiyen yoktur.

Citybank, Deutsch Bank, Amerikan Express Co. Fargo Bank gibi kapitalist dünyanın en büyük soyguncuları Türkiye'de şube açacaklar?

Götürecekleri getireceklerinden fazladır. Bunu hükümet de biliyordur. Ama, emperyalizme bağımlı ekonomilerin yapacağı başka bir şey yoktur. Kalkınmanın tek yolu ise emperyalizmden bağımsızlıktır.

4000 Erdemir işçisi ihtar yürüyüşü yaptı

İşçiler: Ekonomik Bunalımın Sorumluları Koltuklarında Otururken Çıkmazın Faturasını Biz Ödeyemeyiz Diyorlar

Kdz. Ereğli
GERÇEK Muhabiri

Erdemir işçileri işverenin toplu sözleşmeye uymayan davranışlarını Protesto eden sessiz ihtar yürüyüşü yaparak uyarısını yaptı. Sabah saat 07'de Türkiye Maden-İş 9 Bölge temsilciliği binasında toplanan işçiler topluca otobüslerin bulunduğu duraklara giderek işe gitmek isteyen arkadaşlarına işverenin, keyfi tutumunu protesto etmek için ihtar yürüyüşü yapacaklarını bildirdiler. Bunun üzerine otobüslerden inen işçiler gelen tüm, otobüsleri durdurarak arkadaşlarının toplu katılımlarını sağlamışlardır.

Saat 7.55 sıralarında 24 vardiyasından çıkanlar ile 0.8 vardiyasına gidenler biraraya gelerek T. Maden-İş Sendikası 9. Bölge temsilcisi ve tüm Fabrika temsilcilerinin önderliğinde tam bir disiplinle Fabrika ana kapısına doğru yürümüşlerdir. Yürüyüş esnasında 9. bölge temsilcisi Cevdet YILMAZ Megafonla «işverenin toplu sözleşmeye aykırı davranışları nedeniyle sürekli uyarıldığı halde bu uyarılara kulak asmadığı ve Erdemir işçisinin gücünü yatsıdığını belirterek özetle «işveren biz işçilerin gücünü yansıyor.

Üreten biziz, yönetende biz olacağız. Yapılan görüşmelerde işveren ekonomik bunalım nedeniyle işçi arkadaşlarımızı işten attığını söylüyor. Ekonomik çıkmazın, dar boğazın faturası bizlere yüklenmek isteniyor. Biz, siz, ERDEMİR işçilerinden aldığımız güçle T. Maden-İş Sendikası olarak buna müsaade etmedik. Etmiyeceğizde» demiştir.

T. Maden-İş 9. Bölge binasında işçilerin yaptığı toplantı

İŞÇİLER MÜCADELEDE KARARLI

Erdemir işvereninin toplu sözleşmedeki maddeleri ihlal etmesi işçilere verilmesi gereken Kömür, Yiyecek ve otobüs sorunlarını ihlal ettiğini belirterek işverene son uyarıyı yaptığını belirten 9. Bölge temsilcisi Cevdet Yılmaz Ana kapının yanındaki Baş temsilcilik binasında DÖRTBİN kadar işçiye hitaben yaptığı konuşmada: «Bugün burada toplanmamızın nedeni işverenin sizlerin hakkını çiğnemesine müsaade etmeyeceğimizi göstermek içindir. Halen bircok sorunların görüştüğümüz Erdemir işvereni olumsuz tavrından, devam etmekte 13 ve 17'nci Maddelere dayanarak İKİ Arkadaşlarımızı atmakta Siz Erdemir işçileri arkadaşlarınızın işten atılmasına göz yumacak mısınız?» sorusu üzerine BİNLERCE Erdemir işcisi tek bir ağızdan «HAYIR» diye cevaplamış ardından «Namus sözü vererek işverenin bu tutumunda ısrar ederek Arkadaşlarını İşten attığı takdirde direnişlerini üretime yansıyacağını belirtmişlerdir. 9. Bölge Temsilcisi Cevdet Yılmaz konuşmasında işverene yapılan görüşmeler hakkında «Sendikanın tabanı olan siz işçi arkadaşlarımıza danışmak birlikte karar almak üzere burada toplanmış bulunuyoruz» diyerek sövle konuşmuştur: İşçi sağlığı ve İş Güvenliği işçi sınıfının Mücadele gündeminin en önemli sorunlarından biridir. Bilimsel ve teknolojik gelişmeler ile birlikte sorunun önemi her geçen gün biraz daha artmaktadır

«T. Maden-Iş sendikası olarak Erdemir iş yerinde oluşturduğumuz İşçi sağlığı iş güvenliği komiteleri çalışmalarını büyük ölçüde tamamlamış olduğu kararları taraflara bildirmiştir. Alınması gereken önlemler İşveren tarafından gözardı edilerek savsaklanmaktadır. T. Maden-İş sendikası olarak komite kararlarının en kısa zamanda uygulanmasını istiyor ve bu konuda tüm ERDEMİR işçilerinin burada karar vermesini istiyoruz.»

Cevdet YILMAZ'ın bu sözleri üzerine yaklaşık 4 bin kadar işçi hep bir ağızdan sendikamızın vereceği direktiflerin hemen hayata geçirilmesi için kararlıyız şeklinde bağırmışlardır. Cevdet Yılmaz konuşmasını şöyle sürdürmüştür: Yaşamımızla ilgili olan kömürün dağıtımı yavaşlatılmak istenmektedir. Bu tempo ile devam ettiği takdirde kışı kömürsüz olarak geçirmemiz sözkonusudur. Bunu kabul edecek miyiz?» Yılmaz'ın bu sorusu üzerine işçiler yine hep bir ağızdan «Hayır» diye bağırarak yanıtlamışlardır. Yılmaz daha sonra Otobüs yemek ve iş tarifeleri sonralarında işverenin hatalı tutumunu eleştirmiş bu sorunların çözümü için işçilerin onayına baş vurmuş. işçiler ise sendikanın alacağı tüm kararlara olanca enerjileriyle uygulayacaklarını belirtmişlerdir. Coşkuyla başlayan ve süren yürüyüş hiç bir olay meydana gelmeden sona ermiş işçiler daha sonra işbaşı yapmışlardır.

İşçilerin ihtar yürüyüşü

GERÇEĞİN DİLİ

Gerçek Alçak Kim?

ABD Başkanı Carter İran'da Şah'a karşı mücadele eden ve sayıları milyonları bulan aktif halk güçlerine «Alçak» demiş. Hem de Carter efendi bu sözleri 240 milyon Amerikalının gözleri önünde televizyondaki bir mülakatta söylemiş.

İşte Amerikan emperyalizminin utanmazlığı. İşte Amerikan yöneticilerinin dünya halklarına bakışı. Kendisi büyük Amerikan tekellerinin uşağı, Pentagon generallerinin, askeri-sanayi komplekslerinin maşası olan Amerikan cumhurbaşkanları sadece dünya halklarını değil, onların bir parçası olan Amerikan halkını da aynı derecede hor görür.

Carter, yüzündeki riyakâr tebessüm ile herkese gülücük dağıtırken ,aslında Amerikan emperyalizminin sırtlan dişlerini gösteriyor. Sovyetler Birliğinde insan haklarının bulunmadığı iftirasını yayarken, dünyanın en azılı, en gaddar halk düşmanlarından olan Şah diktatörlüğünü ve Şah'ın uşaklarını savunuyor. Jimmiy Carter denilen zavallı kişi hiç utanmadan sıkılmadan İran'da demokrasinin bulunduğunu, insan haklarının varolduğunu söylüyor. Böylelikle insan haklarından ne anladığını çok güzel ortaya koyuyor. Böylece SSCB'de ve diğer sosyalist ülkelerde insan hakları yok derken, o ülkeleri İran gibi ülkeler halinde görmek istediğini açığa koyuyor.

Evet Bay Carter? Acaba gerçek Alçak kim. Aylardır ve aylardır faşizmin ve emperyalizmin ölüm saçan zalim tanklarının, toplarının ağır-hafif makinalı tüfeklerinin üzerine kahramanca yürüyen kadınlar mı? Her gün öldürülen İranlı gençler mi, işçiler mi, diğer emekçiler mi? Alçak kim Bay Carter?

Asıl alçak sizsiniz Bay Carter. Vietnam'da napalm bombası yağdıran ve milyondan fazla insanı öldüren Amerikan yönetimidir. Asıl alçak İsrail siyonistlerini Filistin ve diğer Arap halklarının üzerine salan Pentagon şefleridir. Asıl alçak Zaire'deki kurtuluş savaşçılarını hunharca katleden Amerikan ve diğer emperyalist askerleridir ve onların ağababaları olan sizlersiniz.

Asıl alçak kendi ülkesinde Zencileri, Kızılderilileri ezen, horlayan insan yerine koymayan Amerikan yöneticileridir. Asıl alçak silah ticareti ile dünyayı kana boyayan, barışa saldırgan, lanetli nötron bombasını yapan, soğuk savaşı başlatmak isteyen sizsiniz Bay Carter.

Vehbi Koç Yasa Dışı Olarak 600 Milyon Lira Kâr Etmiş

Anadol otomobillerinin yasal olarak tesbit edilen fiyatın üzerinde satılması nedeniyle bir yurttaşın Vehbi Koç aleyhine açtığı dava mahkeme tarafından haklı görüldü.

Mahkeme kararına göre, Koç holding, çıkardığı Anadol otomobillerden kazandığı milyarlarca liralık kâr dışında, beher otomobilden 2700 TL ek kâr elde etmiştir. Tek başına bir otomobil gözönüne alındığında bu ek kâr fazla gibi görünmese bile, Koç'un bu yolla toplam olarak 600 milyon lira fazla kâr sağladığı hesaplanmıştır.

Zaten işçilerin artı değerini sömürerek milyarlarına milyarlar katan Koç Holding'in, yasal fiyatlar üzerinde yaptığı ilâvelerle sağladığı bu 600 milyonluk «ek gelir», kapitalizmin çirkin yüzünü göstermek bakımından ilginçtir.

Kapitalist ülkelerde böyle nice nice binlercesi yaşanan bu ve benzeri olaylar, kapitalistlerin ne denli doymaz bir ihtiras içinde yüzdüklerini, ne denli aç gözlü olduklarını göstermektedir.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İşçi Kıyımının Nedenleri Konusunda

TSİP İstanbul İl başkanı Ali Kar'ın Söyledikleri

Son günlerde işten atılmaların arttığını, birçok işçinin de işlerine son verileceği tehdidi ile karşı karşıya olduklarını görmekteyiz.

Bu durum özellikle İstanbul Belediyesinde son zamanlarda hız kazandı. TSİP İstanbul İl başkanı ve aynı zaman da İstanbul Belediyesinde temizlik işçisi olan Ali Kar'la konuya ilişkin yaptığımız konuşmayı sunuyoruz.

Soru : Siz bir işçi olarak, işten atılma nedenleri hakkından ne düşünüyorsunuz?

Cevap : Patronlar daha fazla sömürmek için işçileri işten atma tehdidi ile devamlı korkutmak isterler. Özellikle sendika olmayan iş yerlerinde sendika kurmak isteyen işçiler patronların bu tehditlerine yabancı değillerdir. Ayrıca sarı sendikaların hakim olduğu iş yerlerinde, sarı sendikacılığa karşı muhalefet yapan tabandaki sosyalist ve demokrat ışçiler de bu tehdide yabancı değiller.

Patronlar önce kendi işyererinde kesinlikle sendika istemezler. Çünkü sendika sömürüyü bütünüyle ortadan kaldırmaz ama az da olsa azaltır. Sömürü azalınca buna bağlı olarak patronun da kârı azalır. Patronlar kârlarının azalmasına asla tahammül edemezler. Bunun için sendikaya karşıdırlar ve bu nedenle işyerlerine sendika sokmak istemezler.

Patronların bu aşırı kâr ve sömürü isteklerine karşı biz işçiler sınıf olarak bu ekonomik ve demokratik mücadelede sendikasız başarıya ulaşamıyacağımızı biliyoruz. Sendikal mücadele sadece ekonomik mücadele değil, aynı zamanda bir demokrasi mücadelesidir. Çünkü sendikamız vasıtası ile patronların baskılarına daha rahat karşı koyabiliriz ve patronlar sendikal mücadelemizden korktukları için demokrat gibi davranmak zorunda kalırlar.

Patronlar sendikalaşma mücadelesini önleyemedikleri takdirde bu kez sendikanın kuruluşuna karşı çıkmazlar, fakat kurulan sendikayı sarı sendikacılar vasıtası ile kontrolları altına almaya çalışırlar. Bu işte şimdilik başarılı gibi gözükseler de, sarı sendikacılara karşı hemen bütün işyerlerinde muhalefet gelişip güçlenmektedir.

Bu muhalefet hareketleri bugün somut olarak Türk-İş'ten ayrılıp DİSK'e katılma amacını taşıyor. Böyle bir muhalefeti patronlar duyar-duymaz küplere biniyorlar. Adeta korkulu rüya görüyorlar. Sendikasız bir işyerinde sendikalaşma çalışmaları başladı mı, patron sendikal mücadelenin öncülerini hemen işten atmaya başlıyor. Eğer işçiler sarı sendikalardan ayrılıp DİSK'e katılmak üzere harekete geçmişse, bu sefer patron tek başına değil, sarı sendikacıları da yanına alarak işçileri sokağa atıyor.

Bu arada sendikal mücadelenin yetmediğini gören işçiler, giderek, gerçek kurtuluşları olan sosyalizm uğruna mücadeleye başlıyorlar. İşte bu noktada patronlar ecel rüyası görüyorlar ve büyük bir hışımla sosyalist işçileri hemen işten atıyorlar.

Soru : Demek istiyorsunuz ki, işçi sınıfı üzerinde sömürüyü azaltan sendikal mücadeleye katılan işçilerle sömürüyü kökünden yok eden sosyalist mücadeleye katılan işçileri patronlar acımasızca kıyıyor. Peki işçilerin kıyıma uğrayan arkadaşları ile dayanışmaları konusunda ne düşünüyorsunuz?

Cevap : İşçiler hangi sebepten işten atılırlarsa atılsınlar, patronların bu güçlü silahı karşısında elbette ki işçi sınıfı silahsız değildir. Önemli olan, bu doğal ve haklı silahı kullanmasını becermektir. Bu silah bizim bilinçli sınıf birliğimizdir. «Birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için» ata sözünü de hatırlayarak, patron birimizi veya birkaç arkadaşımızı işten attı mı, o işyerinde çalışan bütün işçi arkadaşlar birlik olup direnişe geçmeliyiz ve çevremizdeki diğer işyerlerinde çalışan işçiler de bu direnişimizi desteklediklerini belirtmek için direnişe geçmelidirler. Yerine ve şartlarına göre bu tür direnişler bölge ve yurt çapında olmalıdır. İşte o zaman patronlar bizim gücümüzü görecekler ve işine son verdikleri işçileri tekrar işe almak zorunda kalacaklardır.

TSİP İstanbul Kahve Toplantıları Sürüyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi İstanbul İl Örgütünün sürdürmekte olduğu kahve toplantılarından üçüncüsü Zeytinburnu'nda Tokatlılar kıraathanesinde kalabalık bir topluluğun katılmasıyla yapılmıştır.

İlk konuşmacı olan İl Yönetim Kurulu üyesi Ali Kahramanoğlu Zeytinburnu'nda faşist terörün oldukça yoğun olduğunu söyliyerek, faşist teröre karşı tüm demokrasi yanlılarının birlikte hareket etmesi gerektiği ve faşist terörün yokedilmesinin de kitlelerin örgütlü ve disiplinli gücüyle olacağını bunun içinde tüm anti-faşist güçleri birarada mücadeleye çağırmıştır.

İkinci konuşmacı olan Sosyalist Gençler Birliği şube yönetim kurulu üyesi Ateş Kar, Zeytinburnu'n da deri atelyelerinde asgari ücretinde altında sendikasız, sigortasız genç insanlar ağır sömürü altında çalışmaktadır diyerek genç işçilerin en önemli sorunlarından olan 'çıraklık ve kalfalık kanununun' biran evvel çıkarılması için çaba harcamalıyız ve bu uğurda mücadele vermeliyiz demiştir. Ayrıca emekçi halkımızın çocuklarının can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün faşist saldırılar karşısında kalmadığını söyliyerek gençliğin örgütlü mücadele vermesinin örgütlü olmaktan geçeceğini ve gençliği SGB çatısı altında mücadele vermeye çağırmıştır.

Son konuşmacı olan İl Başkanı Ali Kar, CHP'nin kuruluşundan bugüne kısa bir geçmişini verdikten sonra CHP'nin bu konuma gelmesinin emekçi halkımızın sömürü ve baskıya karşı uyanışının büyük rolü olduğunu söylemiştir. CHP'nin sosyal demokrat bir parti olmasından sonra, 12 Mart faşist yönetiminden çıkılmasından sonra iktidara gelişi ve iktidarında MSP ile yaptığı ortaklığı Kıbrıs çıkartmasından sonra meydana gelen şovenizmi değerlendirmek için, bunu da başaramayınca Hükümet'ten ayrıldığını halkın başına 1. ve 2. MC'yi musallat ettiğini söylemiştir. Ali Kar sözlerine şöyle devam etmiştir: «1. ve 2. MC dönemlerinde sosyalist ve demokratik güçlerin faşist baskı ve sömürüye karşı direnerek egemen güçlerin ekonomik bunalımını ve çözümsüzlüğünü artırmıştır. Egemen güçlerin bunalımdan ve sosyalist, demokratik güçlerin mücadelesini sindirebilmek bunalımı daha rahat atlatmak için CHP ağırlıklı hükümet'in kurulmasına razı olmuştur».

Ali Kar, CHP ağırlıklı Hükümet'in başa gelmesinden bu yana faşist saldırılar ve hayat pahalılığının devam ettiğini, taban fiyatlarının düşük tutulduğunu tekelci sermayenin isteklerinin yerine getirildiğini, toplumsal anlaşma ile ücretlerin düşük tutulması için Türk-İş'le anlaştığını faşist saldırı odaklarının üzerine kararlıca gitmediği ve çeşitli anti-demokratik yasalar çıkarmaya çalıştığını söyleyerek, konuşmasını şöyle bitirmiştir: «Bugünkü faşist saldırılara karşı üretim birimlerinde mücadele etmek, işçi sınıfımızı bu alanda harekete geçirmek ve tüm çalışanları bu mücadeleye aktif olarak katılmalarını sağlamaktır. Bu mücadelede başta DİSK ve TÖB-DER'e önemli görevler düşmekte bu görevlerini savsaklamadan, demeçlerle geçirmeden harekete geçmelidirler».

almanya'da faşizm

işçiyiz biz, ellerimiz hünerli, aklımız yaratıcıdır.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: Reyo — Baskı Tarihi: 20 kasım 1978